

som den høitærede Minister har indført, og som vil vise sig at være ganske ufugtbart og uden nogenjomhøst Betydning. Femernruten er der ikke tænkt paa, den vil rimeligvis, det er jeg overbevist om, gaa over i Tydskernes Hænder. Forholdet er saaledes, at der er et Selskab, der har Koncession og vil kunne anlægge en Femernbane i det Dieblisk, det opfylder visse Betingelser fra tydsk Side med Hensyn til Fortifikationen ved Indløbet til Havnen. Saa snart der udvikler sig en livlig Trafik til Kjøbenhavn og Stralsund, vil det tydske Selskab være lige saa forstandigt som det, der tog vor Gjedertrafik, og tage Femerntrafikken. Resultatet vil da være det, at medens vi stadig betale store Summer og gjøre store Indrømmelser for at holde den uafaltte Altonabane gaaende og ved et Dampskibsselskab Farten paa Korsør—Kiel, tage Tydskerne Femernruten ligesom Gjedertrafikken, det vil sige, de tage hele den skandinaviske Trafik og føre den under tydsk Flag tværs igjennem Kjøbenhavn, og vi maa endda være glade, hvis de ikke føre den direkte, uden om os, over Øst. Saa kunne vi kun se derpaa, medens vi nu maatte kunne vinde den. Det er et i høi Grad ydmygende og sørgeligt Resultat for et Land som vort, der ved sin Beliggenhed og ved at gribe ind i Tide vilde kunne have naaet glimrende Resultater. Jeg skal blot, for at man ikke skal tro, at denne Rute over Femern er ganske uden Betydning, gjøre opmærksom paa, at jeg er i Besiddelse af Meddelelser fra den allerfjerdte Tid, som gjør det overordentlig sandsynligt, at der vil aabne sig en Handelsvei til Tydskland for Kvægeexport. De vide alle, at Prisen paa Londonermarkedet er stadig nedad gaaende, og der er Udset til, at det bliver værre og værre; det er den enorme Konkurrence fra Amerika med levende Kvæg, der gjør det umuligt for os i ret mange Aar at have tilstrækkelig Indtægt af denne meget kostbare og langsomme Rute. Samtidig dermed aabner der sig Udset, som det synes, til, at der kan blive Udset af levende Kvæg herfra til Tydskland, idet der nemlig endnu i Aar er kommet hertil ikke saa tydske Kvægopkjøbere, som her have opkjøbt Kvæg paa Kjøbenhavns Marked og ført det, saa vidt jeg veed, endnu over Altona, men tillige har gjort Skridt for over Lybeck at kunne føre det til de Egne i Tydskland, der

ligge i Nærheden af de store Fabrikdistrikter i Rhinlandene, som f. Ex. Essen. Der ere Priserne høiere paa dansk Kvæg end paa Londonermarkedet. Skjøndt der er Indførselsold til Tydskland, staa Sælgerne her sig ved at sælge Kvæget til disse tydske Opkjøbere, som kunne betale Mere, end der vilde kunde faaes ved at sælge det paa Londonermarkedet over Esbjerg. De Oplysninger, jeg har, ere ganske vist ikke saa detaillerede, at jeg vil meddele dem nu, men jeg har Grund til at tro, at de ere saa paalidelige, at jeg tror, at man maa sige, at der med Tide i det Mindste aabner sig en Mulighed for en saadan Export. Det maa enten blive en Udførselsvei for sjællandsk Kvæg, dansk Kvæg til Tydskland eller, hvad der ogsaa er muligt, en Vei til, at Kjøbenhavn kan blive et virkeligt Kvægmarked, hvor altsaa de fremmede Importører komme og købe. Om dette imidlertid vil ske, om det vil faae nogen Betydning, vil i meget væsentlig Grad afhænge af, om vi i Tide kunne staffe de Forbindelser til Veie, som dertil ere nødvendige. Det er jo klart, at med den stærke Konkurrence, der nu er, og med den Vanskelighed, som den tydske Told medfører, er det nødvendigt at regne Omkostningerne ud med den yderste Grad af Nøiagtighed og Økonomi, naar man ikke vil lide Tab paa en saadan Export eller Handel. Det kommer der væsentlig an paa, at Forbindelserne til Søs ere saa hurtige og billige som muligt, og navnlig, saa vidt det er mig meddelt, tror jeg, det kommer an paa, at man saa hurtig som mulig kommer ind paa de vesttydske Baner. Der er, tror jeg, Underhandlinger i Gang eller har været førte Underhandlinger mellem disse Importører eller deres Agenter og et svenst Dampskibsselskab om en Forbindelse imellem Halmstad og Lübeck. Vi ere altsaa ogsaa her paa Veie til, at Svenskerne og Tydskerne oprette en ny Rute, som har en stor Fremtid for sig, medens vi atter her sidde og spilde Tid og Kræfter paa en Rute, der ingen Fremtid har, men hver Dag gaar tilbage. Min Bebrejdelse mod den ærede Minister er altsaa ikke den, at han har indført et nyt System, at der er gjort nogle eller endogsaa store Forandringer paa hele Jernbanevæsenets Omraade, indført nye Tog og alle disse Ting paa et Tidspunkt, hvor